

"И ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е вашата вяра. ...и тия, които са починали в Христа, са погинали. Ако само в тоя живот се надяваме на Христа, то от всичките човеци ние сме най-много за съжаление."

Първо послание към коринтяните 15:14,18,19

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 4 ГОДИНА XIV 2004 г.

ЦЕНА 0,50 лв.

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО Е ГАРАНЦИЯ

"... Който беше предаден за нашите прегрешения и беше възкресен за нашето оправдание."
Послание към римляните 4:25

Нашето разбиране за Евангелието често се движи в изключително тесни граници и по този начин обедняваме интелектуално и житейски. За да разберем обхвата на спасението, което то предлага, трябва да осъзнаем, че грехът прави всичко около нас неестествено. То не е такова, каквото е било първоначално, и не е такова, каквото трябва да бъде. Всеки от нас е отделен от Бога чрез своята лична нравствена вина. Всеки от нас е отделен от себе си, от другите хора, от природата. Измеренията на Голготския кръст са единствената реалност, в която нашето прогресивно, технологизирано и интелектуално общество може да вмести себе си и критично да се оцени. Съвременният човек няма с какво да премери кръст, освен със стария дървен кръст на Голгота... и да остане разочарован, разгневен или запленил, защото нищо в историята или във вселената не ни смирява и поставя на място така, както кръстът. Всички се смятаме за нещо повече, докато не се сблъскаме с него. Там и само там разбираме следедемската обърканост на душата си и нейната невъзможност да се справи сама.

Смъртта на Исус Христос на кръста не беше геройска постъпка на доброжелател. Продиктувана от любов, тя не бе обикновена изява на любовта. Преди всичко беше жертва за грях - той понесе върху Си осъждането, което заслужавахме ние, и показа, че няма друг начин за човека да се измъкне от клопката на злочестината, греха и смъртта. Последните думи на Христос в распети петък бяха: "Свърши се!" - жертвата е осигурена, кръвта е пролята (без проливане на кръв няма прощение). Бог се облече в плът и обитава човешката история и земното време, като казва: "Аз съм тук заради теб. Аз нося твоя грях, страдам заради твоето проклетие, изплащам твоя дълг, умирам от твоята смърт." А в пасхалната вечер след възкресението възкликанието "Свърши се!" бе допълнено от еврейското "Шалом!" - "Мир вам!". И това бе първият истински мир в историята на света! Защото известният Юдейски поздрав далеч не означава само липса на напрежение, както сме склонни да тълкуваме думата "покой". "Шалом" значи "добруване, благополучие" в най-пълния смисъл, животът в най-прекрасното му проявление под благодатната Божия десница. Този венчален съюз между миналото и настоящето, между историческия факт и преживяването на реалностите, които донася, е едно от най-великолепните неща в християнството. Не трябва никога да се опитваме да го разрушим. Със смъртта и възкресението на Христос най-сетне е настъпил мирът на помириенето, мирът на живота с Бога и мирът в сърцата на вярващите.

Възкресението Му е гаранция, която не оставя никаква пролука за съмнение в тази истина. Стих 25, глава 4 на Посланието към римляните специално подчертава това, като разделя фундаменталната евангелска вест на две: Христос е предаден за нашите прегрешения и възкресен заради нашето оправдание. Жертвата е приета, най-прекият път до Бога е открит; и как да повярваме, че смъртта вече няма власт, освен ако не последва възкресението на праведния Божи Син?

От времето на Бодлер и Пруст мислещите хора съзнават, че ако смъртта е край на всичко, тогава нейният прах покрива целия ни живот. Но понеже Христос премина през нея и величието на Божията сила над този последен враг беше изявено чрез възкресението Му, ние знаем, че истина е точно обратното - че Христовата смърт и възкресение ще донесат пълно възстановяване, че при Неговото идване всичко ще бъде преобразено, че смъртта ще бъде унищожена, а тялото, душата и всемирът - изцелени от греха, който прави всичко около нас неестествено. Така прахът на живота сега покрива всички неща и ние можем съзнателно и на практика днес, сред съществуващата смърт, да се утвърдим в истинския живот. ХМ

ХМ отправя своята специална благодарност към художника Жоро Петров за тази вдъхновена картина.